

СВОБОДЕНЪ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ЛИСТЪ

Абонаментъ за година:

България 5 лева
странство 10 "

Абонарието става винаги до края на годината.

Неплатени писма не се приемат.
Ръкописи не се връщатъ.

Всичко що се отнася до в. „Свободенъ Гласъ“ да се отправя до редакцията.

Редакцията и Администрацията на вѣстника се намира въ ул. „Шуменска“, сръщу Варненската Окр. Пост. Комисия и до печатницата на Добри Тодоровъ и С-е.

Таксата за публикациите:

За единъкъ. с. м. на 1 стр 1) за единъ пѣтъ 10 ст., за 2 пѣти 9 ст. и за повече, до 10 пѣти — по 7 ст., 2) за единъ къ. с. м. на другѣтъ страници за единъ пѣтъ 6 ст., за два пѣти 5 ст. и за повече, до 10 пѣти — 3½ ст. и за обявления на Сѣдебнитѣ Пристапи по 2 ст. на дума, а за хановитѣ такива — по 4 стот.

Единъ брой 10 стотинки.

Редакторъ-стопанинъ: СТ. ИВ. ПЕТКОВЪ

Единъ брой 10 стотинки.

МОДНИ МАГАЗИНЪ „ЛУКСЪ“

НА

Г-ца В. БЕСАРАБОВА

Улица „Прѣславска“ подъ хотелъ „Борисъ“.

Честъ имамъ да извѣстѣя на почитаемиѣ Г-ци и Г-жи, че отъ 1-й Юлий тѣзи година, отвориѣ ШАПКАРНИЦА подъ фирмата

Магазинъ „ЛУКСЪ“

дѣто почитаемиѣ Г-ци и Г-жи ще намѣрятъ всѣкогашъ въ голѣмъ изборъ и по вкуса разни дамски, дѣтски шапки по най-последната мода.

Така сѣщо приематъ се поръчки и отъ провинцията като вѣрвамъ че ще останатъ твърдѣ доволни отъ изработката.

Съ почитание: В. БЕСАРАБОВА.

Фабрика за разни локуми, бомбони, сладка, сиропи и много други нѣща на

В. Щ. ПЕТРИДИСЪ и В. ПАНУШЕВЪ

Балъкъ-пазаръ близо до 1 участъкъ.

Честъ имамъ да съобща на Варненскитѣ граждани тукъ и въ провинцията, че отъ 1 Януарий н. г. съмъ отворилъ фабрика за разни локуми бадемлий, фѣстънлий, трѣдафилни, санѣзни и още много други, видове; сѣщо нѣфети, банани, сладка, компоти, сиропи, фригласета както и много други захарни произведения.

Сѣщо съобщавамъ за знание, че имамъ възможность да продавамъ съ много износна цѣна.

Да се прочете!

ВЪ КОЛОНИАЛНИЯ МАГАЗИНЪ НА ДИМИТРЪ МИЦАЦОСЪ,

улица „Малка Търговска“, всѣкога нуждающитѣ бакали отъ града ни, тѣй сѣщо и отъ провинцията, ще намѣрятъ съ много износни цѣни, най-хубави чисти първокачествени Турски колониални стоки, като разни видове

маслини и масла, всѣкакъвъ видъ солени риби, локумъ, бомбони разни овощия: бадеми, кестени и много други необходими за човѣка.

При това всѣки може да намѣри всѣкогашъ чисто, натурални и въ голѣмо количество.

! В а ж н о !

За всѣко сѣмейство.

Въ складътъ ми сръщу старата ветърна воденица до флотската работилница (бившата желѣзарна работилница) отъ 1 Юний до неопредѣлено време, почвамъ да продавамъ дърва за огрѣвъ чисто джбови първокачествено бѣло меше, спечени прѣзъ 1904 година. Нарѣзани по 5 лева чекията отъ 250 кгр.; особено внимание прѣпорочвамъ на купувачитѣ въ теглиаката.

Станю К. Гешевъ.

Г-ца Милица Ст. Цанова

и

Хоста Минчевъ

сгодени.

Варна, 24 Юний 1906 год.

Варна.

Шуменъ.

ИЗВѢСТИЕ.

Както всѣка година, така и тази година отъ 15-й т. м. отворятъ се МОРСКИТѣ БАНИ. По този случай явява се за знание на всички варненски граждани и граждани, както и на тѣзи отъ провинцията, които дохождатъ за банитѣ, че ще намѣрятъ почти всички удобства, както отъ чистотата, така и отъ прислугата. Прѣдприемача е взелъ всички мѣрки, щото посѣтителитѣ на банитѣ да останатъ доволни; при това прѣдприемача поставилъ на 10—15 мѣста БАНИ; сѣщо има и абонаментни карти за цѣлия лѣтенъ сезонъ съ една извѣстна отстъпка отъ обикновената.

БАЖНО ЗА ЗЕМЛЕДѢЛЦИ

Продава се чифликъ въ село „Мурфача“, балчикска околия, състоящъ отъ каменна сая за около 1500 овци, здание за едъръ добитѣкъ, кладенецъ и ниви 1500 декара. — Споразумение при Ив. К. Поповъ — Варна.

Д-ръ Ил. Банановъ

специалистъ по Акушерството и Гинекологията се установява въ гр. Варна ул. „Царъ Борисъ“, № 20, сръщу аптеката Бораджиевъ. Приема болни отъ 9—12 сутрина и отъ 2—5 послѣ пладнѣ.

Важно за употребителитѣ на топливо!

Имамъ честь да извѣстѣя на интересующитѣ се, че съмъ доставилъ голѣмо количество Английски първокачествени каменни въглища.

„Ж О К СЪ“,

който сѣ необходими за желѣзаролѣварници и за отопление износни за къщи, ресторенти, хотели съ много износни цѣни.

Съ почитание

Г. Д. Филириди

ул. малка „Търговска“.

Една безчеловѣчна мѣрка противъ бѣдно-болнитѣ въ Варна.

II.

Грижата за народното здравье е една отъ първитѣ въ всѣка една цивилизована стража и модерна държава. И понитно защо тази грижа трѣбва да бѣде на прѣвъ планъ и да бѣде една отъ сѣществениѣтъ — тѣй да кажа — функции на днешната държава. Какво можете да искате и да очаквате отъ единъ хилавъ отъ единъ слабъ, мършавъ и боленъ индивидъ? Каква плодотворна и творческа дѣйность може да прояви единъ физично изнемошѣлъ и духовно отпадналъ народъ, въ което щѣте поле на човѣшкия трудъ?

Понятно е сѣщо защо у насъ, дѣто не само частната, но и обществената инициатива е много слаба, държавата за да се постигне що годѣ нѣщо отъ това отношение, не е прѣдоставила въпроса за здравнето на гражданитѣ изключително на добрата воля на общинаритѣ, а го е направила задължителенъ по законодателенъ редъ.

Така въ „Закона за опазване общественото здравье“ се прѣдписва на всѣка община, която има повече отъ 4000 жители, да има общински лѣкарь, а въ по-голѣмитѣ и по-вече (чл. 29), да дава безплатно медицинска помощъ въ амбулаториитѣ си, или по къщата на болнитѣ, само на бѣднитѣ отъ общината (чл. 34).

Законътъ пѣкъ за градскитѣ общини задължава сѣщитѣ да отворитъ и подържатъ общински болници споредъ потребата и сръдствата си (чл. 14). Кметътъ да взема мѣрки противъ епидемическитѣ болести по хората и животнитѣ (чл. 64 и 23.)

Разбира се, че това не може и не би трѣбвало да задоволи една модерна община, която съзнателно се стрѣми да опази здравнето на своитѣ членове и да гарантира тѣхната физична мощъ, защото въ сѣщность само съ единъ, или нѣколко лѣкари, само съ болницата, само съ дезинфекцията, особно както тя се практикува у насъ въ по-вечето случаи, вий нѣма да подобрите корепно хигиеничнитѣ условия на населението. Исканото, обаче, у насъ отъ закона е онзи минимумъ, опова conditio sine qua non, безъ който не е възможенъ никакъвъ нормаленъ и сносенъ животъ. Но не е тукъ мѣстото — въ една къса вѣстникарска статия — да се спираме на дълго по въпроса върху истинскитѣ ус-

ло — означава здравето на един човек да третираме въпроса за здравето, за почвата, за водата, за подобрение на жилищата, храната, условията на труда и пр. и пр. — редът ефикасни мерки, с реализирането на които само се изчерпва санитарно-културната мисия на една община.

Но да се повърнем пак към нашата Варненска община, която току що почна да се замисля върху най-капиталният въпрос от обществената хигиена и първа ще дири нужният милиони за своето санитарно подобряние и благоустройство; която, както видяхме по-горе, с своята аптека е намърнала най-ефективния начин за удовлетворение една от своите най-елементарни нужди — доволствуване с безплатни лекарства бързо-болните, като харчи само 7965 лева годишно и като плаща по 60 пари за една рецепта. Допустимо ли е сега, че държавата, която има интерес да види час по скоро своите общини пристъпили към истинска санитарна работа, ще се изпръчи пръв тази община и ще й заповѣда да харчи безогледно народната пара, като й затвори аптеката и я накара да купува прѣскъпи лекарства отъ частните аптеки — вместо 7965 лева да прѣска 30,000 лева? ще каже-ли нѣкой, че такава заповѣд е хуманна и справедлива?

Да минемъ, обаче, къмъ самия законъ и да видимъ какъ той рѣшава този въпросъ: позволено ли е на общините въ България да иматъ свои аптеки?

Глава 33 отъ „закона за опазване общественото здраве“ е посветена за аптеките.

Тамъ же чл. 130 гласи: „Апеките се дѣлятъ на: а) аптеки при държавните, окръжните, общинските и частните лечебни заведения и при амбулаториите“, (кур. мой).

б) „Частни аптеки“.

Като оставимъ на страна частните аптеки, които за сега не ни интересуватъ, цитирания чл. 130 ясно и категорично признава и позволява въ България не само аптеки при държавните, окръжните и общинските, но дори и при частните (к. м.) лечебни заведения, както и при амбулаториите. А знайно е, че амбулатории има при окръжните, околийските, участковите държавни и на постоянните комисии лекари, както и при общините. Втората половина отъ чл. 133 на същия законъ гласи, че „апеките при амбулаториите могатъ да се завеждатъ и отъ фелдшери“. Като се има пръв видъ, обаче, първата половина на същия членъ, който гласи, че „апеките при държавните, окръжните, общинските и частните лечебни заведения се управляватъ отъ правоспособни аптекари, или аптекарски помощници“, ясно е, че не е забранено на апеките при амбулаториите да се управляватъ не само отъ фелдшери, но и отъ правоспособни аптекари, или аптекарски помощници.

По този начинъ законодателятъ, като освѣщава наредъ с частните аптеки и съществуващото на горните двѣ категории аптеки (апеките при лечебните заведения и аптеки при амбулаториите), позволява въ интереса на държавата, на постоянната комисия, на общината и дори

въ интереса на частни лица, или общества да си иматъ свои аптеки при лечебните заведения, въ които да приготвяватъ лекарства за болните, които се лекуватъ въ тия заведения (чл. 131). Частните концесионни аптеки, значи, не сж прѣчка за да се позволи на постоянните комисии, на общините и дори на частните лица да си иматъ свои аптеки, нито да се принудятъ същите да си купуватъ прѣскъпи лекарства отъ концесионните. Мотивите на законодателя сж понятни. Законътъ, обаче, като говори за апеките при амбулаториите и че тѣ могатъ да се управляватъ и отъ фелдшери, мълчи и не говори нищо по въпроса кому именно ще се отпускатъ лекарствата отъ апеките при амбулаториите, — обстоятелство, което може-би е дало основание на Върховния Мед. Съветъ да тълкува закона въ смисълъ, че на общ. амбулатории аптеки, каквато е и Варненската, не се позволява да отпускатъ безплатни лекарства на бързо-болните. Това мълчание на закона, по моето мнѣние, не е нито съществено, нито има рѣшаващо значение, понеже много е ясно и добрѣ се разбира кому именно ще се даватъ лекарства отъ тѣзи аптеки, като се вземе пръв видъ съдържанието и смисълътъ на чл. чл. 130 — 133 и е нѣмало нужда да се говори изрично за това.

Отъ цитирания чл. горѣ членове и отъ последующите се вижда ясно, че апеките въ България сж отъ два главни вида: аптеки, които не продаватъ на публиката лекарства съ пари — които сж прѣдначени само за нуждите на заведението, при което се намѣрватъ т. е. за болните, които се лекуватъ въ тѣзи заведения; такива сж апеките при лечебните заведения на биле тѣ държавни, окръжни, общински или частни и 2) аптеки, които продаватъ лекарства на публиката. Такива сж само частните аптеки. И понеже не може и да се помисли, че апеките при амбулаториите сж прѣдначени да продаватъ съ пари лекарства на публиката, понеже не сж частни, слѣдва, че тѣ принадлежатъ къмъ първия видъ, къмъ апеките при лечебните заведения, съ други думи че тѣмъ е позволено да си приготвяватъ лекарства за нуждите на заведението т. е. за болните, които се прѣглеждатъ въ амбулаториите, (чл. 31). Защото, като не могатъ да продаватъ лекарства, апеките при амбулаториите, ако нѣма да приготвяватъ и за бързо-болните безплатни такива, то нѣма тогасъ за какво да съществуватъ, понеже тогасъ тѣ би били аптеки безъ лекарства и безъ аптекари — органи безъ функции — а въ такъвъ случай нѣмало е за какво и законодателя да си дава трудъ за да ги създава. Защото апеката, знайно е, е заведение, въ което не само се държатъ и пазятъ, но и приготвяватъ и отпускатъ лекарства.

Отъ горѣказаното е ясно, че законъ позволява и на общините да иматъ аптеки при амбулаториите си и, слѣдователно, да отпускатъ безплатни лекарства на несъстоятелни граждани.

Така говори законъ, но какво говори „правилника за реда на управлението на апеките при държав-

ните, окръжните и общинските лечебни заведения“ и заповѣд № 159 на г-на М-ра на Вътрѣшните Работи отъ 27 Май т. г.? Ще видимъ.

Нашите общински работи.

Слѣдъ буйните фрази на разни площадни оратори — демагози: слѣдъ звънящото тракание на чашите „въ честъ на изборната побѣда“, Варненци осъмнаха една заранъ, прѣди една година, съ извѣстието, че на чело на нашите общински работи заставатъ лица, избрани „изъ най-интелегентната срѣда“ на града Варна. Отъ този денъ, спорѣдъ както се произнасяха подържниците на партийните компромиси, настѣпвала спасителната фаза за общинското дѣло, момента на реалната работа. Това заключение, направено вслѣдствие на съществуващите симпатии между избиратели и избраници, се обосноваше отъ „отрадното явление“, че въ повия общински съветъ навлизатъ лица отъ всичките фракции, които сж си дали дума задружно да дѣйствуватъ за уреждането на всички общински работи. Възхищението отъ получения резултатъ, тѣй много неприятенъ за властимащещата партия, бѣше дошло до такова степенъ, че въ лицето на новите избраници, всички тѣхни съчувственици и съпартизани, виждаха залога за осъществяването на всичките проектирани мероприятия за напредъка на градътъ. Обаче имаше хора, чийто наблюдателно око проникваше по дълбоко въ всичката тогавашна шумна демагогия, която се развиваше около градския изборъ. Тѣхните чувства не бѣха тѣй лесно падатливи на вѣкакви партизански влечения, нито можаха да бждатъ заслушени отъ безчислените общини на хората отъ „новия ковчегъ“, чийто общественъ образъ имъ бе тѣй, много познатъ. Напразно тия безкористни наблюдатели можаха да мечтаятъ за една добра перспектива слѣдъ този изборъ. Наистина този едно-годишенъ периодъ не мина безъ залъгалки. Рѣшенията на Общ. Съветъ отъ по-крупно естество, ний не единъ пътъ сме чели въ неговия специаленъ органъ. А това не е ли една дѣятелност? Може би тѣзи дѣятелност да се харесва твърдѣ много на една голѣма частъ отъ гражданите, които не правятъ разлика между изказаните добри желания за постигание извѣстни цѣли и постигнатите резултати отъ развитата дѣятелност, продуктъ на добрите желания. Често тѣй се случва съ хората, увлѣчени въ слѣпото партизанство, на които и най-дребния фактъ отъ една слаба дѣятелност се вижда като една гиганска крачка напредъ и тѣ движени отъ своето партизанско чувство, отдаватъ голѣма заслуга на своя избраникъ. Не е тѣй обаче, съ по съзнателната частъ на едно дадено общество. У тѣхъ винаги ще намѣрите трѣзвото схващане на една дѣятелност, върху колто всѣкога сж готови да издигнатъ мечтъ на своята безпощадна критика. За тѣхъ интересите на единъ градъ, както е случая съ града Варна, не се опрѣдѣлятъ отъ егоистичното настроение на тая или она личност; надъ тѣхния разумъ не е въ състояние да подѣйствува идеята за

нѣкаква колективна дѣятелност, изразена въ нѣкакво фалшиво сдружаване на партийни единици, съ противоположни лични и партийни интереси, за удовлетворението нуждите на единъ градъ. Тѣзи дилема става за таква „сдружени ратници“ толкозъ трудна, колкото имъ е трудно да се простятъ съ ония свои интереси, които сж ги тласкали къмъ този *сглазнителенъ* постъ. По тѣзи причина е оправдателна недовѣрчивостта на ония зорки наблюдатели отъ *меншинството*, които отъ една година насамъ слѣдятъ шатката дѣятелност на общинските съветници, неспособни да нанесатъ общинските работи на подобъръ край отъ оня, на който ги оставиха тѣхните прѣдшественици. Впрочемъ, не бѣше трудно да се прѣдвидятъ послѣдствията отъ последния общински изборъ. Какъвъ „келепиръ“ ни даде този изборъ? — Сѣ същите ония виртуози на партизански антагонизмъ, хора, които не единъ пътъ сж се подвозавали върху попрището на партизанската егоистична борба и не единъ пътъ сж дали доказателства на една същинска обществена недѣлливост. Напразно бихте търсили въ тия изхавени отъ своята гражданска неподвижност, личности, прѣимущества на едни доблѣстни граждани, които съзнавайки своя нравственъ дългъ къмъ своите избиратели, да застанатъ по-твърдо на своя постъ и съ една непоколебима вѣра въ успѣха на своето дѣло, да прѣдприематъ осъществяването до край на всички по-важни мероприятия, на които отъ толкозъ години насамъ варненци гледатъ съ надѣжда или, като съзнаватъ своята нѣмощъ, да отстъпятъ мѣстото си на по достойни замѣстници. Реголариането на града, което е свързано толкозъ тесно съ неговото хигиеническо състояние, безъ подобряването на което по настоящемъ виждаме, да се умножава числото на хората, които ежедневно умиратъ отъ разни болѣсти, съставляваше единъ отъ жизнените въпроси за града. За второстепените нѣма да говоримъ. Когато упрѣкнете нашите общински управници въ гражданска незрѣлостъ или когато имъ изтъкнете прѣдъ очи изгубеното врѣме въ безгрижие, въ дребнавости, изобщо въ една очевидна мъртвина, тѣ ви посочватъ като главенъ мотивъ, който имъ прѣчалъ да вървятъ напредъ, разногласието имъ при рѣшаването на по-важните въпроси и влаждующата противоположностъ на убежденията между тѣхъ и държавната властъ, на която сж току-рѣчи готови да стоварятъ всичката вина за своята бездѣятелност. Тази смѣтка тѣ отбѣгваха да правятъ когато дадохъ кандидатурите си за градски съветници. Общаниите имъ служиха за мостче, по което тѣ прѣминаха за да дойдатъ до сегашния си постъ. Колкото и да бждете питимни да чуete отъ тѣхъ, какъ по достойно могатъ да се защитятъ общинските интереси, какъ самоутвержено, може да се падѣлѣ на държавната властъ, която се осмѣлява да спира прогреса на единъ градъ, всѣ ще си отидете съ впечатлението, че общинските управници си оставатъ едни себеугодници, които не мислятъ подалече отъ своята собствена сѣдба. А гражданите нека търпятъ нечистотите на града, нека гълтатъ праховетъ и газетъ калѣта въ нечистите

улицы; нека гледат спокойно на жертвите, които гинат всрѣдъ смрадливата атмосфера; нека пълнят въображението си съ празни илюзии за скорошно украсяване на града. Дълго време още градът Варна ще почива въ свои първобитен образъ до дѣто тѣ не заставятъ своите избраници да изпълнятъ честно своя дългъ.

Руски цивиленъ Агентъ за Македония.

Какъ сж застъпени интереситъ на великитѣ сили въ Македония, и до колко тѣ искатъ да измѣнятъ statu quo то въ тѣзи страдалческа страна, жертва на тази бездушна тѣхна дипломация се вижда много добръ отъ декларацията, която спорѣдъ Vosische Zeitung, руски цивиленъ агентъ въ Македония билъ наскоро направилъ:

Ето и частъ отъ нея:

Ний всички чуждестрани контролори, натоварени съ прилагането на реформитѣ въ Македония, съгласно плана изработенъ въ Мюнхенъ, знаемъ много добръ, че болшинството въ Македония е българско.

Нъ при все това, не можемъ да се съгласимъ съ едно създаване на Македония наредена по български, която въ послѣдствие да се присъедини къмъ България.

Българитѣ трѣбва да разбератъ веднѣжъ за випаги, че Македония никога не ще бѣде тѣхна.

Ний имаме интересъ, щто Турция да си остане господарка на своитѣ владѣния въ балканитѣ.

Слѣдъ такова едно заявление, направено отъ едно официално лице, на което ний най много можахме да разчитаме, защото то е изпратено отъ държавата въ добритѣ намѣрени на която ний всѣкога сме слѣпо вѣрвали, ний смѣло можемъ да туримъ край на нашитѣ надежди. Да свършимъ вече съ илюзитѣ, безословнитѣ очаквания отъ дипломатията и отъ силитѣ които тя прѣдставява. Интереситѣ на всички тѣзи сж така кръстосани че у тѣхъ всичко човѣшко се е задушило подъ влиянието на голия интересъ. Въ желѣзото сж се разбили на кжсове всички добри намѣрени отъ които може би сж се въодушавявали даже и нѣкой отъ днешнитѣ велики сили. Нъ този желѣзенъ интересъ, това силно, непрѣодолимо стрѣмление къмъ материалното, сж изтласкали изъ сърцето на жадната за капиталъ Европа, и капката отъ човѣколюбие, съ което проглушаваше отъ време на време свѣта, при желанието си да замаскира нѣкой свой пѣтленки домогосвания.

Живѣйки въ вѣкъ, гдѣто само желѣзото управлява свѣта не ни остава друго освѣнъ да се обърнемъ пѣкъ къмъ желѣзото на помощъ. Най-зѣтнѣ ако прѣзъ 1903 год. толкова гиледи македонски борци, оставиха коститѣ си по македонскитѣ полета, за кефа на европейскитѣ дипломати, гѣхната смъртъ ни даде единъ великъ урокъ, които винаги трѣбва да ни е прѣдъ очи.

Некъ той направлява и останалитѣ македонски борци въ бѣдѣщата имъ акция, като имъ даде да разбератъ, че отъ никого нищо не трѣбва да очакватъ, ама че трѣбва въ борбата си всѣчески да се стараятъ

да ангажиратъ и чуждитѣ интереси, та по такъвъ начинъ да извоюватъ известни правдини. Девиза имъ въ борбата некъ бѣдатъ думитѣ, които самъ Ботевъ трѣбваше да произнесе прѣдъ олицетворението на интереса, капитана на парахода „Радецки“: „Туй го искамъ, не се моля“.

Хроника

Умоляватъ се г-да абонатитѣ на вѣстника „Свободенъ Гласъ“, да ни внесатъ абонамента си за II година. 1906.

Зрѣлостнитѣ изпити въ мъжката гимназия си дали слѣднитѣ резултати: абитуриенти, отъ които 22 реалисти, 13 класици и 4 по-рано завършили VII кл., взематъ зрѣлостно свидѣтелство само 20. Отъ тѣхъ 8 съ успѣхъ много добъръ, 11 съ добъръ и 1 съ сръденъ. Останалитѣ 19 сж пропаднали: 13 недопустими на устенъ изпитъ, 3-ма се отказали и 3-ма пропаднали на устнитѣ изпити. Остава да държатъ цѣла матура 16 души, а останалитѣ 3-ма — поправителенъ изпитъ. Отъ този резултатъ се вижда, че едва пълновината отъ учащитѣ се свършватъ курса на гимназията. Такъвъ успѣхъ е твърдѣ незадоволителенъ и е прѣдизвикалъ различни тълкования въ разнитѣ кръгове на обществото, повечето отъ които тълкования изказватъ по-вече виновенъ учителския персоналъ въ гимназията.

Притежателитѣ на бирариата „Прошекъ“ строятъ новъ салонъ за посѣтителитѣ си, по-широкъ и по-удобенъ за присѣтствието на по-голяма публика. За започването на тази нова постройка, безсѣмнено ще да се дължи на доброкачествената прошекова бира която е станала най-любимото питие на Варненци. Вѣрваме, че слѣдъ построяването на новия салонъ Варненската публика ще намѣри прѣзъ есеннитѣ и зимнитѣ вечери единъ сгоденъ развлѣчителенъ пунктъ за едно приятно отдѣхване отъ дневнитѣ си трудове.

Общинското управление е дало разрѣшение на г. Г. Календжиевъ да си построи барака, на която вече е готова и започналъ да работи, въ ул. „Лабровска“, а на Г. Манукъ х. Киркорилинъ, който е заявилъ по-рано, че желае да си построи барака на същото мѣсто, по-пѣже мѣстото е негово, е отказало да даде разрѣшение. Съ една такава своеобразна постѣпка, нашата община не само че възбужда негодунието и справедливитѣ протести на онеправданата страна, но дава поводъ да се тълкуватъ злѣ разпореждания въ уредбата на общинскитѣ работи и да се подозира една недобрость въ вѣстностъ въ тази уредба.

Около новостроящия се каналъ, къмъ сѣверната страна на гарата, по цѣлото продължение на мѣстността, избилствуватъ голѣми нечистотии и малки блати отъ застоила дъждовна вода. Лошата меризма достига до околнитѣ сгради и едвамъ се поваса отъ живущитѣ тамъ хора. Не е ли време нашитѣ общински управници да помислятъ за здравословното състояние на града. Ако тѣхнитѣ „велики проекти“, писани на книга, се изискватъ много мате-

риални сръдства, колко ще коштува за общината очистиането на тази мѣстност, която кюни да се прѣвърне въ изворъ на болѣсти и на сипваниято съ пѣсъкъ издѣлбанитѣ мѣста на нея? Има работи, за които не сж пужди много пари, а е нужна една по жива дѣятелностъ и една по силна воля. Вижда се, че тия качества сж чужди на общинскитѣ управници.

Получи се въ редакцията ни патриотически вѣстникъ „Родолюбецъ“. Издаванъ отъ Баташкото Побор.-Опълченско Дружество.

Задачата на този листъ е: да буди патриотическото чувство на народа ни, да пропагандира идеята за събиране помощи за въздигане паметникъ на гроба на падналитѣ борци за днешната ни свобода въ Батакъ, да защитава интереситѣ на живитѣ поборници и опълченци въ България и да бѣде жестоко бичъ на ония фалшиви патриоти, на онова паднало човѣчество, което днесъ бере най-сладкитѣ плодове на свободна България, а рови и подяжда коренитѣ на дървото, което ги е родило.

Издаването на вѣстника е гравитирано.

Годишния абонаментъ е само 5 лева. Всичко що се отнася до вѣстника, да се адресира до редакцията му въ гр. Пещера.

Както всѣна година, така и тази либералитѣ (радоусливистѣ) отпразднуваха празника Петровъ-денъ. Празненството стана въ бирарии „XX вѣкъ“ и бѣше доста блѣсково.

Получи се въ редакцията ни първия брой отъ новото списание „Струя“, което излиза въ гр. Шуменъ, годишната му цѣна е 2-50 лв.

Гражданското състояние въ гр. Варна. По статистиката за 1905 год.

1) Раждания, прѣзъ годината сж станали всичко 1139 отъ които 537 мъжки, а 561 женски. Най много раждания е имало прѣзъ м. Марта (214), а най малко прѣзъ Декември (63).

2) Умирания е имало всичко 810 отъ които 447 мъжки, а 363 женски. Най много умирапия е имало прѣзъ м. Февруари (86) а най малко прѣзъ Августъ (51).

3) Вѣнчания сж станали 397 отъ които най-много сж станали прѣзъ Февруари (48) а най-малко прѣзъ Марта — само 7.

Границитѣ на Австро-Унгария сж затворени за сръбскитѣ добитѣци, по поводъ разногласията между дѣтѣ държави по митническитѣ тарифи. Нашето правителство е дало заповѣдъ на всички админ. власти въ градоветѣ на княжеството да изѣстятъ на населението, че ония български търговци, които има да внасятъ добитаци или птици за Австро-Унгария, туѣва да се свадятъ съ удостоверения за мѣсгопроизхождението на стоката си.

Ханъ

По пѣти Варна-Добричъ въ с. Аджемлеръ на покойн. Нерсесъ Г. Каракашевъ, се продава или дава се подъ наемъ. За спора зумение до Братия Хаджоланъ Варна.

Продава се

Воденица доходна съ 4 ка-мѣка снабдена съ всички принадлежности. Намира се въ Балчикско „Башъ Калларъ“ (Албунарска рѣка) меле ежедневно 60 торби брашно за износъ и домашно употребление съ износни цѣпи.

Споразумение:

Риза Бей Дервишъ Тахировъ

Търси се

една стая мебелирана добре при нѣкое французско семейство. За справка редакцията на в. „Свободенъ Гласъ“,

КУПУВАМЪ АКЦИИ,

отъ разни дружества съ много добра цѣна. Справка редакцията на в. „Свободенъ Гласъ“.

Студентъ

търси да подготви слаби ученици, сръщу скромно възнаграждение.

Справка редакцията.

Искайте!

Чисто и прѣсно кравешко масло при Димо Стояновъ, до Окръженъ Сждъ.

Въ Предварнага Аптека

К. БОЙЧЕВЪ

пристигнаха прѣсни минерални води: Vichy и Giesshubler.

НАЙ-СИЛЕНЪ прахъ за ДЪРВЕНИЦИ и БЪЛХИ въ тенекиени кутни.

ВАЖНО ЗА ЗЕМЛЕДѢЛЦИТЕ.

Честъ имамъ да съобща на всички земледѣлци, сѣщо и на нашитѣ познати и приятели отъ Варненско и другадѣ, че отъ 1-й юлий отворихъ ХАНЪ съ КРЪЧМАРНИЦА и БАКАЛНИЦА, паходящъ се въ Добричкото шосе и улицитѣ „Х. Димитъръ“, за което всѣки единъ посѣтителъ ще остане доволенъ отъ покупката на разни бакалски стоки, сѣщо и на спиртни пития.

Съ почитание:

СТОЙЧО Г. МУХОВСКИ.

Обявление

Уважаеми Господа,

Въ Плечатната ми Фабрика се намиратъ въ достатъчно количество изработени

ЧОРАПИ, ФЛАНЕЛИ

и други плетени прѣдмети отъ първо-качественъ памукъ и вълненъ материалъ.

Вѣрвамъ, че купувачитѣ ще останатъ благодарни.

Съ почитание:

АН. ИВ. НИКОЛОВА.

Плечатна Фабрика „Тимофеевъ“ (до Мусалата).

МЛАДЕЖЪ съ гимназиално образование, търси ученици да подготви. — Споразумение въ френското мъжко училище.

Д-р К. КОВАЧЕВА

ОКЮЛИСТЪ

специализирала се е по очните болести въ прочутата Родшильдова очна клиника въ Парижъ. Измѣрва номера на очила (La réfraction), за нисогледи, дългогледи, кривогледи (не точно измѣрени очила докарватъ заболяване, зачервяване, сълзене и затъмняване на очитѣ, особено при продължително четене).

Приема по очните болести всеки денъ отъ 3—5 часа слѣдъ обѣдъ въ домътъ на Курти Стояновъ, улица „Драгоманъ“ № 172. — Добричъ.

Бѣдно-болнитѣ прѣглежда безплатно.

П. Г.

Отъ дълго врѣме въ града Варна се чувствуваше нужда отъ единъ магазинъ да бѣде снабденъ съ всички принадлежности за починали: мъже, жени дѣца и то ний,

СТЕФАНЪ Н. КАМБУРОВЪ и С-ие

заехме се и отворихме такъвъ магазинъ подъ името;

((ЕРУСАЛИМЪ))

което го снабдихме съ разни величини съндъци (ковчези) разни вѣнци, покривки, възглавници, кърпи и много други работи, исклучително за починали хора, същеврѣменно ще можемъ и имаме възможность да продаваме съ много износна цѣна.

По желание, пращатъ се и въ провинцията.

гр. Варна, юний 1906 г.

Съ дочитание:

СТ. Н. КАМБУРОВЪ и С-ие

1-й уч., ул. „Солунска“ въ Балъкъ-пазаръ.

ВАРНА ЛѢСНИЧЕЙСТВО

Обявление

№ 6506

Гр. Варна, 15-й Юний 1906 год.

Обявява се на интересующитѣ, че на 15-й юлий т. год. въ 3 часътъ слѣдъ пладнѣ въ канцеларията на Варненското Окр. Финансово Управление, чрезъ тайно наддаване, ще се произведатъ слѣднитѣ тържни продажби:

1) Отдаване експлоатацията на сѣчището „Ала-капу“ отъ около 1500 декари, въ държавната гора „Батова“. — Залогъ се иска 900 лева.

2) Отдаване експлоатацията на сѣчището „Вълчи-долъ“ отъ около 500 декари въ държавната гора „Кара-тепе“. Залогъ се иска 300 лева.

Наддаването ще стане по отдѣлно за всѣко сѣчище.

Приемането прѣдложения ще трае отъ три до петъ часътъ слѣдъ пладнѣ, слѣдъ което никакви прѣдложения или заявления нѣма да се взематъ въ внимание.

Съобщава се, че послѣдния срокъ за довършване всички работи по експлоатацията, прѣдаване на сѣчището и пр., за сѣчището „Ала-капу“ е края на мѣсець мартъ 1908 г., а срока за сжшата цѣль за сѣчището „Вълчи-долъ“ е края на мѣсець мартъ 1907 г.

Продаваемитѣ сѣчища сж отъ насаждения прѣимуществено джбови издѣн-кови и съ малки изключения, масата, която ще се добие ще даде главно най добро качество дърва за огревъ и въглища.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки денъ и часъ въ канцеларията на Варненското Лѣсничейство.

За Варненски Лѣсничей: ИВ. ГЕОРГИЕВЪ.

КОШКЪ

въ с. Галата дава ея подъ наемъ.

За споразумение въ дрогерията, Ф. Кюнслеръ „Мусала“ или ул. „Василь Левски“ № 160 отъ 10—11 часа прѣди обѣдъ и отъ 2—5 слѣдъ обѣдъ.

1—3

Продава се

праздно мѣсто отъ около 550 кв. мет на улицитѣ „Франга“ и „Роковска“.

Справка редакцията.

Търси се

служия за едно порадично семейство, срѣщу добро възнаграждение Справка Редакцията „Свободенъ Гласъ“.

ИНТЕРЕСНО ЗА ГОСПОЖИЦИ И ГОСПОЖИ.

Честъ имаме да обявимъ на почитаемата публика, сжщо и на многоуважаемитѣ ни клиенти, че бившата ни

ДАМСКА МОДНА ШИВАЧНИЦА

за изработване разни дамски горни дрѣхи и бродерии, — въ улица „Бенковска“, IV уч., прѣмѣстихме въ 11 уч. ул. „Одесса“ на бившия манифактуренъ магазинъ на Янко Х. Петровъ Христодуловъ.

Като обявяваме горното, умоляваме г. г. гражданскитѣ и гражданитѣ, да заповѣдатъ въ новооткритата ни работилница и ни удостоятъ въ поржкитѣ си, тъй като единъ отъ насъ е билъ на практика въ Виена — слѣдователно гарантираме, както въ най чистата изработка, сжщо и най-МОДЕРЕНЪ КРОЕЖЪ И БРОДЕРИЯ, споредъ най-послѣднитѣ сезонни Европейски журналы.

Посѣтете работилницата ни и ще се увѣрите въ дѣйствителността.

Съ почитание:

БРАТИЯ КОНСТАНТИНОВИ И Д. ПЕТКОВЪ

ИНТЕРЕСНО ЗА ГОСПОЖИЦИ И ГОСПОЖИ !!

ИНТЕРЕСНО ЗА ГОСПОЖИЦИ И ГОСПОЖИ !!

Пиете само Минерална вода

Krondorf,

която по изобилието на Въгленната коятона надминава всичкитѣ до сега шумящи води за маси дѣйствува асхладително, а особено е ползовита за всички, които срадатъ отъ стомашни болѣсти.

Намира се за проданъ въ Дрогерията на

Рафаелъ Камхи.

Пристигнаха разни минерални води.

Извѣстие за дамйтѣ

Освѣнъ познатитѣ до сега галантарейни артикули, отъ 15 Мартъ нататакъ въвеждаме продажбата и на всѣкакви видове гарнитури за рокли кордели, шивици, понжета, мусулини, коприни ибришими, калбета, връзки, колани, роклички за дѣца и въобще всѣкакви видове дамски новости като ще се стараемъ всѣкога купувачитѣ да оставатъ благодарни както отъ стоката, тъй и отъ цѣната

БРАТИЯ ГЕРЧЕВИ.

Обявление № 1058.

Въ допълнение обявлението си подъ № 421 публикувано въ Държ. вѣстникъ брой № 132 отъ 20.VI извѣстивамъ на интересующитѣ се, че продажбата на едно праздно мѣсто въ гр. Варна, V участъкъ, кварталъ 39 състои се отъ 339 кв. метра при сжсѣди: Янко Д. Медникаровъ, Петъръ Бачеваровъ, Анаста Дончева, Градско мѣсто и пѣтъ (ул. Търповска) е почната на 21 Юний 1906 год. и ще продължава до 21 Юлий с. г. 5 часа вечерта и съ правонадаване въ 24 часа 5%.

Имота е свободенъ отъ други за прѣщения.

Горния имотъ и собственъ на Михалъ х. Теохаровъ, продава се за дълга му къмъ Дука Топаловъ.

Първа цѣна 3200 лева съ 10% отстъпка.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна, 26.VI 1906 год.

П Сжд. Приставъ: А. П. Беровичъ. 1—1

ТЪРСЯТЪ СЕ 2 момчета за ханъ сжщо и дамджия съ добро възнаграждение. — Справка до редакцията на „Св. Гласъ“.

ТЪРСИ СЕ

една мебелирана стая при нѣкое тихо се мѣйство. Споразумение въ редакцията на вѣстника.

Печатница на Добри Тодоровъ и С-ие.